

בש"פ 8632/21 - אילן אבבה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8632/21

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקש:

אילן אבבה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעמ"ת 66946-11-21 מיום 5.12.2021, שניתנה על-ידי כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל

בשם המבקש:

עו"ד זוהר ברזילי

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) בעמ"ת 66946-11-21 מיום 5.12.2021, בגדרו נדחה ערר המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ט' ענר) במ"ת 10010-11-21 מיום 25.11.2021. בית משפט השלום הורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו, ודחה את בקשתו להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

העובדות בתמצית

2. נגד המבקש הוגש ביום 4.11.2021 כתב אישום לבית משפט השלום בראשון לציון, הכולל חמישה אישומים של סחר בסמים או תיווך לסחר בסמים, במשקל המצטבר לכ-100 גרם נטו קוקאין וכ-60 גרם נטו MDMA, וזאת במסגרת

פרשייה במסגרתה הוגשו כתבי אישום נגד 40 נאשמים. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים נגדו, בגדרה צוין, בין היתר, כי לחובת המשיב שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות והפרת הוראה חוקית, וכן כי מתנהל נגדו הליך פלילי נוסף בגין עבירות סמים בבית המשפט השלום באשקלון.

3. בדיון שנערך ביום 25.11.2021 בבית משפט השלום, הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר בעניינו, אך ביקש לשחררו לחלופת מעצר, או לחילופין להורות על עריכת תסקיר מעצר אשר יבחן אפשרות זו. המבקש טען כי נאשמים אחרים בפרשה דנן שוחררו לחלופת מעצר, ואין לנקוט במדיניות מפלה ביחס אליו.

4. בית משפט השלום דחה את הבקשה תוך שנקבע כי המסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום מצביעה על מעורבות נמשכת ועמוקה בעולם הסחר בסמים, ולפיכך מסוכנותו של המשיב בלתי-מבוטלת. בית משפט השלום הוסיף וציין כי עיין בפסקי הדין שהגיש המבקש ובהחלטות בעניינם של נאשמים אחרים בפרשה אשר שוחררו לחלופת מעצר, אך לא שוכנע כי עמדת המדינה, המתנגדת לקבלת תסקיר בעניינו של המבקש, מפלה אותו. בתוך כך, נקבע כי עניינם של הנאשמים האחרים כאמור, שונה באופן מהותי מעניינו של המבקש, וזאת בשים לב למספר האישומים המיוחסים למבקש ולעברו הפלילי.

5. על החלטה זו של בית משפט השלום הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי. בערר חזר המבקש, בעיקרו של דבר, על טענותיו בדבר הפליה ואכיפה בררנית, תוך ששב והפנה להחלטות שניתנו בעניינם של מעורבים אחרים בפרשה, וכן להחלטות אחרות התומכות לשיטתו בעמדתו.

6. בית המשפט המחוזי דחה את הערר, בקבעו כי בית משפט השלום אשר דן במעצרו של המעורבים בפרשה ערך מדרג הגיוני וראוי בין הנאשמים השונים, וכי המבקש מצוי בפסגתו של המדרג או קרוב לכך. עוד צוין כי המבקש מפגין בהתנהגותו את מעורבותו בעולם הסם, יחד עם אחרים עמם חבר לביצוע העבירות. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין כי המבקש מואשם בחמישה אישומים שונים, המתפרשים על פני פרק זמן של ארבעה חודשים, וביניהם סחר בכמויות ניכרות של קוקאין ו-MDMA. כן נקבע כי המשיב השתמש בטלפון כדי לבצע חלק מהעבירות בהן הוא מואשם, ולפיכך חלופת מעצר או מעצר באיזוק אלקטרוני לא יוכלו לשמש מחסום של ממש בפני המשך פעילות מסוג זה. עוד נקבע כי שיעורי הנהיגה בהם החל המבקש אינם מהווים תחילתו של הליך שיקום. על רקע האמור, נדחה הערר, ונקבע כי המבקש יישאר עצור עד תום ההליכים נגדו.

7. על החלטה זו הגיש המבקש בקשת רשות ערר, היא הבקשה שלפניי.

בבקשה דנן שב המבקש וטוען להפליה כלפיו ולאכיפה בררנית בעניינו ביחס לנאשמים אחרים בפרשה. בתוך כך, נטען, בין היתר, כי נאשמים שונים המעורבים בפרשה אשר מואשמים בשלושה או בארבעה אישומים שונים ולחובתם עבר פלילי מכוון, הופנו לקבלת תסקיר מעצר; כי נאשמים אחרים בפרשה אשר נעצרו באיזוק אלקטרוני ביצעו אף הם את העבירות המיוחסות להם באמצעות מכשיר הטלפון; כי מסוכנותו של המבקש אינה גבוהה יותר ממסוכנות הנשקפת מנאשמים אחרים בפרשה; וכי יש לראות בשלושים שיעורי הנהיגה שהשלים המבקש בטרם מעצרו כתחילתו של הליך

שיקום המצדיק קבלת תסקיר מעצר בעניינו.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" בהליכי מעצר תינתן במשורה, וזאת אך במקרים בהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות עקרונית, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כגון: פגיעה שאיננה מידתית בזכויות המבקש; חשש לעיוות דין, חריגה מסמכות, ועוד כיוצא באלה (ראו: בש"פ 3360/14 גניש נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (13.5.2014); בש"פ 5493/21 גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.8.2021)). עיון בטענות המבקש מעלה כי חרף ניסיונו לשוות לבקשתו נופך עקרוני החורג מעניינו הפרטני, הרי שהבקשה אינה מעוררת כל שאלה עקרונית, והיא נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה הקונקרטי. כמו כן, לא מצאתי כי עניינו של המבקש בא בגדר הנסיבות החריגות המצדיקות את התערבות בית משפט זה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

9. מעבר לדרוש אציין כי לבית המשפט הדן בענייני מעצרים שמור שיקול דעת רחב בשאלה האם להורות על קבלת תסקיר מעצר (ראו: בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.1.2015); עניין גבאי, בפסקה 7), וכי במקרים שבהם ברור כי חלופת מעצר לא תסכון, אין טעם להורות על קבלת תסקיר מעצר, וזאת כדי להימנע מהגדלת העומס הרב המוטל ממילא על שירות המבחן, אשר מביא להתארכותם של הליכים בהם באמת ובתמים יש צורך בתסקיר מעצר (ראו: בש"פ 478/12 אל אעסם נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (23.1.2012); בש"פ 4214/21 אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (21.6.2021)). בעניינינו, בית משפט השלום בחן את טענות המבקש שלפיהן הוא הופלה ביחס לנאשמים אחרים בפרשה, והצביע על ההבדלים הרלוונטיים והמהותיים בינו לבין נאשמים אלה. כמו כן, בית משפט השלום ציין כי לאור קיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר בעניינו של המבקש, ובהתאם לפסיקה בדבר מעצרים של נאשמים בעבירות סחר בסמים, יש להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט המחוזי לא מצא להתערב בקביעותיו המנומקות של בית משפט השלום, ואף אני לא מצאתי לעשות כן.

10. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו בטבת התשפ"ב (19.12.2021).

ש ו פ ט ת